

Vestius Advocaten

Donderdag 14 februari: Voor de één is het de dag in het jaar om alle romantiek uit de kast te trekken, voor de ander is romantiek iets wat het hele jaar aanwezig moet zijn en is Valentijnsdag enkel een afschuwelijke commerciële toestand. Voor ons was het in ieder geval de dag om aan te schuiven bij de borrel van Vestius. Op deze koude dag met ijzel op de weg had de borrel niet op een betere locatie kunnen plaatsvinden dan in De Ysbreeker aan de Amstel.

Door: Lara Smeets en Ellen Verkooijen

moment worden aangevuld en waar de gesprekken gezellig en soepel verlopen. Tijdens de borrel wordt er weinig gesproken over zogenaamd interessante zaken of kantoorperikelen. Integendeel: er worden grappen gemaakt over de advocaten die schoorvoetend toegeven dat ze nu echt naar huis moeten vanwege Valentijnsdag en er klinken mooie verhalen over skivakanties, beklimmingen van de Kilimanjaro, een mooie studententijd en recente carnavalsdagen. Alles en iedereen staat met elkaar te kletsen, van partners tot student stagiaires en van advocaten tot secretaresses.

We worden die avond nog aangenaam verrast door een gesprek met Bas Derhaag. Hij blijkt een oud-hoofdredacteur van het ABB te zijn, een nieuwtje voor de redactie. Hoewel het ontmoeten van onze voorganger een hoogtepunt genoemd mag worden, is de echte kraker van de avond toch wel de bitterbal die zich geheel in stijl van Valentijnsdag ontpopt tot een speciale liefdesverklaring. Maar het blijft een donderdagavond en de dag erna dient er toch echt weer te worden gewerkt, waardoor er een einde komt aan de borrel. We zien op tegen het naar buiten gaan waar het winterse weer ons opwacht. Maar als je dan om half elf thuis komt en je realiseert je dan pas dat je wel gedronken maar niet gegeten hebt, dan weet je dat je op een mooie borrel bent geweest. ■

Dit keer dus geen *vrिमibo*, maar een *domibo*. Vestius borrelt graag op de donderdagmiddag, naar verluidt vanwege een aantal parttimers en omdat er nogal veel jonge vaders werken die op vrijdagavond geacht worden het weekend samen met het gezin in te luiden. En dan is de donderdagmiddag natuurlijk een goed alternatief. Bij aankomst rond 18.00 uur in *De Ysbreeker* zien wij de advocaten al op afstand staan en we worden direct tegemoet gelopen. Ondanks de door het KNMI afgegeven code oranje is de opkomst groot. De Vestius-medewerkers laten zich niet door een winterse bui tegenhouden. De borrel gaat door en dat vindt de redactie een goed teken.

In *no time* stelt iedereen zich aan ons voor en lijkt het alsof we hier al uren meeborrelen. Heerlijk, van die borrels waar alles als vanzelf lijkt te gaan, waar de drankjes en hapjes precies op het juiste

Beoordeling:

- Locatie:** ★★☆☆☆
(Alhoewel we aan een lange bartafel stonden, hadden we toch ook het gevoel midden in een restaurant te borrelen).
- Kwaliteit bier:** ★★★★★
(Koud Gulpener van de tap, heerlijk).
- Kwaliteit happen:** ★★☆☆☆
(Het begon met wat kaas en leverworst, maar het werd top afgesloten met heerlijke bitterballen).
- Aanwezigheid:** ★★★★★
(Nagenoeg iedereen was aanwezig en degenen die ontbraken, waren ziek of skiën).
- Gezelligheid:** ★★★★★
(Dit was een kantoorborrel zoals een kantoorborrel bedoeld is!)